

Mécsvilág

IV. ÉVFOLYAM

4.

szám

1990. január 27.

A SÁROSPATAKI NÉPFŐISKOLA NÉMETH LÁSZLÓ BARÁTI KÖRÉNEK TÁJÉKOZTATÓJA

V i s s z ü k a m é c s e s t ?

+++++

A Sárospataki Népfőiskola negyedik téli tanfolyama végéhez közeledik. Az, aki mind a négy alkalommal jelen lehetett, óhatatlanul is összehasonlítást tesz. Nem méricskél, nem próbál helyezési sorrendet megállapítani, mégis keresi az azonos és a sajátos jegyeket. Az 1990 januárjában összeverődött csapat - amely a péntek délutáni beszélgetés során közösségként jellemezte önmagát - nagyon lelkes és érdeklődő egyénekből áll. S lehet, hogy a "Mécsvilág" idei számai külső megjelenésükben nem olyan változatosak, mint a tavalyiak és tavalyelőttiek (akkor művészek is voltak a népfőiskolások között), de nyitottságukat már az előtalálkozó során is bizonyították.

Vajon mit viszünk magunkkal? A szombat délelőtti értékelés során ez szóba kerül. A szervezők és a hallgatók - akár csak az előadók - várománnyal tekintenek a jövőbe: lesz-e maradandó hatás. A 2+9 napos együttlét minden bizonnyal kevés ahhoz, hogy rendezett tudásanyagot adjon, hogy bizonyos képességeket maradandóan fejlesszen. De talán megindított valamit, amire ki-ki ösztönzőleg gondolhat. Talán lobog egy szerény mécsvilág, s fényénél valamivel jobban látunk. Egyet azonban ne feledjünk: a népfőiskola kezünkbe adhatja a mécseszt, de nekiünk kell vele barmondunk a múlttal

SZORGOS KEZEK ÉS
MOSOLYGÓ ARCOK
A NÉPFŐISKOLÁN

Bármiféle bevezető helyett:

Föld, kék, barna, zöld
csodás maszlagja,
kevercse kőnek és iszapnak,
lány víznek, apró homoknak.

Környezet!

Tér, ahol élünk. Egy részlet a világból. Lehet az kősvatag, lehet komor tajga, lehet a Fülöp-szigetek, de lehet a barnás Hispánia. Egyetlen a cél: felelősséggel viseltessünk iránta! Védjük meg! Nyomban egy kérdés gyullad: Mit tegyünk? Mit tehetünk? Hiszen nem adhat választ egy fűszál. Nyissuk fel szemünket, s lássuk az elszáradt diófák ezreit. Ne fussunk el mellettük, hiszen a Mieink, Életünk fundamentumának építőkövei. A növénynek társa legyünk, s ha ez sikerül, ezerszeresen hálálja meg a ráfordított apró figyelmességét. Hagyjuk, hogy megtalálja, felfedje előttünk titkait, segítsük, hogy kiássa kincseit, adjunk időt, hogy felállítsa saját egyensúlyát.

Ránk telepedik e század nyomasztó porfelhője. Azon túl kell lépni, hogy sajnáljuk magunkat. Nem vagyunk még -- mi hinni akarjuk ezt -- az utolsó órában. Meg kell fogni a percet, s azzal megfogtuk avégtelent, mely pusztulásba vezethet.

Fagyasztó adatok birtokában vagyunk, csak egy villanás -- London, 1952, gyilkos szmog, 4500 halott -- hideg fut végig a hátamon. De mindig egyfelé visz a gondolat: Mit tegyek, ha úrrá lesz rajtam a félelem? Nem, ezt nem szabad elvetni magamban. Észre kell vennem az Antarktisz felett tátongó lyukat, észre kell vennem az útszéleken lecsorgó szemétdombokat.

Figyelek. Látok is!

Figyelmeztetem magam, ha kezemből kifolyni próbál egy papírdarab. De mit tegyek a gyárak füstje ellen, mit tegyek a sugárzások ellen? Hol a társ, aki megfogja a kezem? Én elhiszem, sőt, tudom, hogy erős érdekszférába kerültem, de már az enyhíti aggodásomat, hogy erre rájöttem magam. Nem kerülhetem ki az autók kipufogó gázait, nem foghatom be az orrom a Sajó-parti városok mellett elhaladva.

A szerencse az, hogy a természet meg tudja újítani önmagát. Nem lehet ez hiába-
való harc!

Állj a fák, a bogarak mellé, s kiáltsd a világba halhatatlan fájdalunkat:

--Segíts Ember! Hisz szülőd és szemfedőd vagyok!

+

Tudom, patetikusra sikerült a hangnem, de én m o s t erről a fenyegető veszélyről nem tudok és nem is akarok másképpen írni.

Szavak, melyeken át megláthatjuk egymást, s így egyetlen öleléssé válhat a világ!

És most legyen vége e lapnak, építsünk magunkban falakat, védő falakat a Közönyt-nyel szemben!

DARAGÓ FERENC, aki újra ömlé-
keztetett rá: veszélyben a
Környezetünk!

KÖRNYETI TUDÓSA

))))))))))))))))))U))))))))))))))))))

T O K A J

=====

1990. január 24., szerda

=====

Az agypezsdító, fenékszibbasztó előadások után örömmel indultunk idei l á t ű u t u n k r a , hogy közelebbről megismerjünk egy hegyaljai kisvárost. Tudtuk, hogy jó kalauzunk lesz, hiszen dr. Bencsik János már az előadóteremben is magával ragadott bennünket. Vele és Májer Jánossal, a város tanácselnökével indultunk el Tokaj utcáin, hogy a régi értékeket megcsodáljuk. A templomok, a polgárházak, a múzeum látnivalói, Pap Miklós bácsi szavai bizonyították nekünk, milyen nagy kincs, ha az ember ismeri, ápolja és birtokolja ősei és lakóhelye múltját.

A "hegy leve" valamennyiünk kedélyét és étvágyát felfokozva rádőbentett, hogy miért olyan híres az a "Tokaji". (Képünkön: a múzeumigazgató úr szemléltető oktatásban részesít bennünket.)

TOKAJ NAGY ÜREGJEI (Leskó István, Pap Miklós, Toulácsa Tibor)

ÚTBAN TOKAJ FELÉ

TOKAJI KALAUZAINK: János István, Májer János, Bencsik János

Miután megebédeltünk, a tanácsházán tartott föl előttünk a település jelenlegi helyzetét és jövőbeli reményeit a város vezetői és nagy öregjei. A beszélgetésből kiderült, hogy Tokaj is hasonló gondokkal küzd, mint annyi más település. Nyögi a múlt hibáit, naponta szélmalomharcot vív, keresi a kiutat és reménykedik. Építeni akar nevének hírére, összefog a környező településekkel, és be akarja bizonyítani, hogy a Duna nem határákónt szeli ketté az országot. Reméljük, erre időben rjönnek ott is, ahol a döntést hozzák (még egyelőre a fejünk felett).

+

Hazafelé népfőiskolás társunk invitálására megcsodáltuk az impozáns - de műszakilag elfuserált bodrogkeresztúri Faluházat, és meghallgattuk a lelkes házigazda tapasztalatait. Nehéz az embereket a napi munka után kimozdítani otthonukból, s pihentető s mégis színvonalas programot szervezni. Szép és nehéz feladat az igazi érték iránti igényt felébreszteni. Azt hisszük, Katalin, hogy neked biztosan sikerül.

DANKÓ KATALIN

A k i k e l i g a z í t o t t a k b e n n ü n k e t

VEKERDI LÁSZLÓ professzor úr az európai műveltség és egy gazdag élettapasztalat tanulságait hozta közénk. Az önkritikus elemeket sem nélkülözve mondott véleményyt a mai magyar társadalomról, közéletéről, a gazdasági állapotokról. Óvva intett a szélsőségektől. Arra tanított bennünket, hogy a történelmi tapasztalatokból tanulnunk kell. Így elkerülhetjük, hogy néhány évtizeden belül ismételten ugyanazokat a hibákat kövessük el.

MÁJER JÁNOS, Tokaj ifjú tanácselnöke az ötezer lakosú hegyaljai városka életével ismerttetett meg bennünket. A nemzeti himnuszunkban is említett, nagy múltú település 1951-ben vesztette el esélyét egy normális fejlődésre, s az 1986-ban elnyert városi jogállás sem oldotta meg az alapvető gondokat. Tájékoztatójából azonban az is kiderült, hogy keresik a jobb jövő biztosítékait a szőlőkultúrában, az idegenforgalomban, a képzőművészet támogatásában. A város tágabb vonzáskörzetébe 15-17 ezer ember tartozik, akiknek kereskedelmi, egészségügyi és művelődési ellátását szeretnék biztosítani. Szép terveik vannak arra vonatkozóan, hogy a világkiállítás rendezvénysorozatába egy nagyszabású borkiállításal bekapcsolódjanak.

TAKÁTS GYULA sárospataki tanácselnök azokról a törekvésekről adott áttekintést, amelyek a négy zempléni város (Patak, Újhely, Tokaj, Szerencs) és a hajdani hegyaljai mezővárosok településszövetségének tartalmat adnak. Kérdésekre válaszolva szólt arról is, milyen tényezőkre építheti városunk a jövőjét a nehéz gazdasági körülmények között is. A kulturális szerepkör mellett kiemelkedő jelentőséget tulajdonít az idegenforgalomnak, a gyógyüdülés alakuló lehetőségének.

+++++

"... Az ember mint feladat nyomul a világba... A legértékesebb szellemi tulajdonságnak én éppen ezért a feladatfelismerést s a megoldásukhoz - erkölcsi kibontakozásukhoz - szükséges szívósságot tartom, mely az emberből, a maga s a világ javára, a legtöbbet licitálja ki."

(Németh László)

EGY KIS POLITIKA

EHHEZ A KÉPHEZ azt írhatjuk: Ilonka töpreng a pártpolitikusokat hallgatva. Mellette a miskolci szabad demokraták képviselője, aki szenvedélyesen igyekezett - mások rovására is olykor - igazát képviselni. A másik képen a szocialista párt küldötte érvel - az előbbinél valamivel higgadtabban - a felmerült kérdésekben.

Célunk az volt, hogy a választási küzdelem elején némi tájékozódásra adjunk alkalmat. (Meghívtuk Miskolcra a néppárt, a demokrata fórum és a kisgazdák képviselőit is, de - valószínűleg az aznapi nagy köd miatt - ők nem érkeztek meg.) Szóba került közéletünk sok részkérdése: a pártállam lebontása, a súlyos gazdasági helyzet, az infláció és a földkérdés, hogy csak néhányat emeljünk ki közülük. Ez a délután is alátámasztotta azt a vélekedést, hogy éles választási harcoknak nézünk elébe, s hogy nem is olyan könnyű tájékozódni a programok között.

Igaz, van még két hónap a választásokig, mindenki eldöntheti, melyik képviselőjelölt vagy pártprogram a legrokonszenvesebb neki. A népfőiskola nem kíván a pártpolitikai harcok színhelye lenni, de úgy gondoltuk, hasznos lehet az efféle politikai vita tanulmányozása.

Előzőleg - legutóbb már beszámoltunk róla - megismerkedhettünk már Koncz Gáborral (képünkön), aki választókerületünkben független képviselőjelöltként indul a márciusi országgyűlési választásokon. Szavaiból kiderült, hogy jól ismeri a zempléni gondokat, reálisan értékeli a cselekvési lehetőségeket. Felkészülten és megfontoltan válaszolt a népfőiskolások ilyen irányú kérdéseire (pl. a Bodrogköz gazdasági problémái, a kisvasút ügye, az idegenforgalom és az infrastruktúra helyzete stb.) Dr. Koncz Gábor tudatosan készül arra, hogy a választók bizalmának elnyerése esetén felkészülten képviselje a hegyköz, a Bodrogköz, Sárospatak és Sátoraljaujhely érdekeit. Vannak ötletei, amellyel hozzá szeretne járulni e térségnek a szerencsésebb országrészekhez való felzárkózásához. Bizonyára többször találkozunk majd vele ezen a vidéken. A döntés a választópolgárok kezében van.

K o n c z G á b o r

ÚJ KEZDEMÉNYEZÉSEK A MŰVELŐDÉSBEN

Csütörtökön vendégünk volt Kása Béla és Hrotkó László a Megyei Közművelődési Módszertani Központból, valamint Németh Erzsébet a miskolci Városi Művelődési Központból. Én mint köz-
művelődési szakkollégista és mint a kultúra iránt érdeklődő ember figyelemmel hallgattam az előadókat.

KÁSA BÉLA

A vélemények azt tükrözték, hogy még nem érett meg a helyzet arra, hogy a művelődési tanácsok beválthassák a hozzájuk fűzött reményeket, s hogy a helyi (községi, város) tanácsok teljes anyagi és jogi szabadságot adjanak ennek a kulturális szervezetnek.

Kis szünet után új témába fogtunk: a falugondnoki hálózatról. Elég éles vita alakult ki. Ennek az a lényege, hogy az olyan kistelepüléseken, ahol sem tanács, sem minimális alapellátás nincs, ahol 500 léleknél kevesebben élnek, ki-neveznek egy olyan embert, aki független minden hatalmi szervtől, és öntevékenyen segíti a falu életét. Beszerez, szolgáltatást végez, segít az időseknek, s a helyi érdekek szószólója. Megtudtuk, hogy a falugondnok 30 évesnél fiatalabb és 50 évesnél idősebb nem lehet. Nem árt, ha férfi, ha van érettségije, rendelkezik jogosítvánnyal, és jó a kapcsolatteremtő készsége. Azt hiszem, ez egy elég kemény munka, és aki elvállalja, az sok terhet vesz a nyakába. Van azonban szépsége is. Gondoljunk a hálás arcokra, és arra, hogy mennyire jól érzi magát az ember egy olyan közösségben, ahol szeretik, tisztelik és megbecsülik a munkáját.

DANKÓ KATALIN és HROTKÓ LÁSZLÓ

VÖRÖS ÁGNES

BESZÉLGETÉS HARSÁNYI ISTVÁNNAL

=====

Örömünkre szolgált, hogy két napot velünk töltött az idén is dr.Harsányi István professzor úr, a magyar népfőiskolai mozgalom egyik kezdeményezője és patrónusa. Érdekes előadást tartott pályájáról, majd pedig egy minket közeli érdeklő témáról, a halmaz--csoport--közösség szociálpszichológiai kérdéseiről. Az előadás után azért kerestem fel, hogy interjút készítssek vele a "Mécsvilág" számára.

- Kedves Tanár Úr! Szeretném, ha egy rövid összehasonlítást tenne a "régi idők" és a ma népfőiskolája között. Annál is inkább szeretném ezt megtudni, mert sajnos az idén nem találkoztunk - az előző évekkel ellentétben - "öreg" népfőiskolással.

- Az 1930-as évek népfőiskoláinak három fő jellemzője volt. Az akkori résztvevők valahogyan kimaradtak a rendszer iskoláiból, és azért jöttek ide Patakra, hogy ne csak az otthon szerzett ismeretek birtokában gazdálkodjanak, hanem korszerű természettudományos, illetve humán nézetekkel is megismerkedjenek. A pataki népfőiskolában eredetileg csak fiúk tanultak, persze az ország más vidékein leánynépfőiskolákat is létrehoztak. Akkor még megvolt a tanár-diák kapcsolat az előadók és hallgatók között. Ma már inkább a kollegiális viszony a jellemző, hiszen a régi parasztye-rekek helyett ma már tanítók, óvónők, népművelők találhatók a legnagyobb számban. Ezért a népfőiskolák szerepe megváltozott, és inkább a katalizátor szerepét kell vállalnia. A magyar közművelődésben történt hiányosságokat, hibákat kell megszüntetni.

- Beszélgetéseink során szóba kerültek az úgynevezett szaknépfőiskolák is. Önnek mi a véleménye ezekről?

x - Az én példaképem Dánia, ahol minden évben - januárban - kiadnak egy kis füzetet, benne az összes az adott évben beinduló népfőiskolával. A lótenyésztéstől a hagymatermesztésig. Azt hiszem, ahhoz, hogy nálunk is hasonló legyen a helyzet, meg kell ismertetnünk minél szélesebb tömegekkel a népfőiskolai mozgalom céljait, lehetőségeit. Vissza kell adni a mozgalom társadalmi megbecsülését is. Ezek után lehet majd elkezdni a szaknépfőiskolák szervezését - akár országos szinten is. Például itt, Tokaj-Hegyalján el tudnék képzelni egy borászattal, szőlészettel foglalkozó népfőiskolát. A népfőiskola akkor lesz vonzó a fiatalok számára, ha a kor igényeinek megfelelő dolgokkal is foglalkozik. Gondolok például a giliszta- és csigatenyésztésre vagy a kiskertekre. Fontos lehet a népdal, népzene, néprajz oktatása ilyen szervezeti keretek között. Tehát a specializálódás feltétlenül szükséges. Ha másért nem, az általános műveltség terjesztése érdekében is most dolgozunk egy könyvön - az előbb említett dán példa nyomán - s ebben szakterületenként fel lesznek sorolva a lehetőségek. Végül - de nem utolsósorban - megemlítem, hogy a népfőiskolák mindig is a társadalmi és a kulturális életben való tájékozódást tűzték ki célul. Remélem, ti is ezt teszitek majd, ha hazamentek lakóhelyetekre.

HAJDU IMRE

"A magyarság újabbkori balsorsának én ... azt tartom, hogy a világhistória órája gyorsabb volt, mint a mienk. Mire mi kiérleltünk volna valamit, kinn kaszára érett a kor. Az utolsó százötven év katasztrófái: csupa májusi aratás. Ez ellen egy védelem van, ha belső nemzeti folyamatainkat, amennyire lehet, függetleníteni tudjuk -- nem a kor eszméitől, hanem a kor beavatkozásaitól."

(Németh László)

köszönet mindenképp!

Ursula Homa

Köszönet az előadókhoz
köszönet Nektar mindenképp
Molnár Ersebet

Felidézhetetlen élmény volt!

Jönös Ágnes

Az életet élj és használj ki minden jó
tulajdonságot

Elindítottam önmagam útján.

Egyfalusi Jedit

Csodálatosan éreztem magam
ami az embernek a mai világban
azt hiszem nagyon fontos.

Zsuzsanna

Köszönet!

Ugye milyen jól alakult!?

Kentner Zsuzsanna

Nagyon jól éreztem magam és úgy érzem, sikerült
"levetnem az álarcomat!". Kovács Éva

Örülök, hogy együtt lehettem veletek.

Plavitska Klára

Remélem jövőre újra együtt!

Boros Éva

"Borhog partján van egy város"
 Ez a város ismét kitett magát. Köszönt mindenki-
 nek!

Oratóriai Komáromi Katalin

Hátba - tudom folytat - ... Megerőödten.
 Kénőő!

ja! Köri hogy
 önkéntem

Jólu Jól

Kalócska
 Kirtina

Regtanultunk látni
 A szívünkkel ... Tóll Terecs

Az volt, mely első kurtat.
 Szóval a szöveg

Legyetek meggyőződve
 arról, hogy mindnyajunktól
 mindig több telik, mint
 hisztek.

Zeniczky
 Béata

Tél volt, nem esett a hó, és már elültnek
 az ünnepek.
 Gondolkodtam, mit is adhatok Nektek.
 Amit csak én adhatok, s amiről Ti is
 tudjátok, hogy igazán én vagyok.
 Minden gazdagságom hangok és szavak,
 néhány általam kimondott gondolat,
 amit elmondtam Nektek.
 Ha Ti is igaznak hiszitek
 mondjátok el Mindenkinck.

Responstételek bennetek!

Josida' Berglauer

Jópes M.

Borócska és minden.

A klub est izgalmai

Tarcái Béla fényképei között

Két kedves előadónk

Szabó György a megyei tanács elnöke
és dr. Harsányi István, a Sárospataki
Népfőiskola régi patrónusa

L e l k i p r o b l é m á k r ó l
-- a pszichológus szemével

Pénteken délután Kocsis György pszichológus, a sárospataki Nevelési Tanácsadó igazgatója látogatott el hozzánk, hogy a személyiségfejlődés útjáról szóljon nekünk, s beszélgesen ve-
lünk.

Freud személyiségelméletéből indult ki. A szuperego megrend-
szer frontális területén akarattunktól független, spontán
dolgok vannak (éhség, szomjúság, szexuális viselkedés stb.).
A főmlősnél van bizonyos hajlam az utánzásra, ami ősi vi-
selkedési forma. Ezekből az alapvető formákból nő ki az ember
személyisége. Freud szerint az emberi személyiség fejlődése
összefügg az erogén zónákkal, s ezek alapján alakulnak ki a
fázisok: az orális, az anális, a fallikus, a látens és a ge-
nitális szakasz. Az előadó ezek jellemzésén át szólt a sze-
mélyiség fejlődéséről s annak zavarairól.

Freudot már korábban is nagyon sokan támadták, s kialakultak
más pszichológiai iskolák is, így a humanisztikus pszicholó-
gia (szeretek és szeretnek).

A beszélgetés igen élénk volt, sokan vetettek fel tapasza-
lataik alapján problémákat. Nagyon tanulságos volt az ezekre
kapott válasz. Az együttlét egy teszt elvégzésével zárult,
amelyből mindannyian minősíthettük frontérzékenységünket.

LOVÁSZ ÉVA

A n é p f ő i s k o l a m i n d e n n a p j a i b ó l

A leendő népművelők a zsűri aszta-
lánál. A vetélkedő szervezői a
helyzet magaslatán...

Ismerkedés a néptánc alap-
lépéseivel

MEGYÉNK A MÉRLEGEN

Az ország reménytelennek látszó társadalmi, gazdasági helyzetében megyénk, BORSOD-ABAÚJ-ZEMPLEN különösen rossz pozícióval rendelkezik. A megyei tanács elnöke, Szabó György szerint a problémák már a monarchia idejében elkezdődtek. Aztán jött Trianon, amikor Zemplén megye lakosságának több mint a fele a határokon kívülre került. Tetézte a bajt az ötvenes évek gigantopolitikája. Egy ellentmondásos korszak következett, hiszen Borsod az első vagy második helyen szerepelt a sorban a pénzosztásnál, a lakossági ellátás mutatóit tekintve mégis lecsúszott a 9. helyről a 17.-re.

Hogyan történhetett ez? Nézzük csak!

Miskolc teli szájjal falta a csokoládét, a falu száraz eknyérhajat rágcsált. Az előbbi cukorbeteg lett, az utóbbi majdnem éhenhalt. S mi most a helyzet? A vegyipar kivül az összes többi iparág csődbe jutott. Például a Digépbén az eddig is nyílt titokként kezelt fegyvergyártás kudarcba fulladt, a Szovjetunióknak nincs többé szüksége a magyar ágyúcsövekre. Gazdaságunk 3 milliárdnyi adósságot halmozott fel. A veszélyeztetett, hátrányos körülmények között tengődő cigányság létszáma meghaladja az egész Dunántúlon élőkét. Vagy lássuk az egészségügyet! Sajószentpéteren a gyerekek - kimondani is borzasztó - 50 %-ának (!) duzzadt a nyirokcsomója. A felnőtteknél hasonló a neurotikus betegségekben szenvedők aránya.

Van-e kiút? - kérdeztük az elnök urat.

Elmondása szerint, ha a megye nem kap megfelelő kedvezményeket, akkor nincs remény. A vállalkozások ösztönzésével, az infrastrukturális elmaradottság felszámolásával, a szociális biztonsági rendszer megteremtésével, a települések önállóságának biztosításával a javulásra reális esély mutatkozik.

A világhiállítással kapcsolatban hangsúlyozta: el kell szakadni attól a tendenciától, hogy a Dunántúl mintegy az Európát Ázsiától elválasztó határrá váljon. Ebben a kérdésben nekünk is mozdulni kell. Önálló külkapcsolatokra van szüksége a megyének.

Külön megkérdeztük, hogy mi a véleménye szűkebb hazánknak, Zemplénnek a jövőjéről. A megyei tanácselnök szerint nagyon jó úton járunk. A Hegyaljai Településszövetség - melynek titkára tanácselnökünk, Takáts Gyula - létrejöttével mások számára is követendő példaként szolgálhatunk. Fontos feladatunk a falusi önkormányzat kiépítése, melyben úttörő szerepe lehet a népfőiskolának. Elmondta azt is, hogy a legfontosabb feladatnak a művelődést látja. Ugyanis ez az egyedüli biztosan megtérülő befektetés. Így érthetővé válik szimpatizálása a népfőiskolai gondolattal, amely emberarcúan próbálja megközelíteni a problémákat. Fölvetődött egy állandó népfőiskola gondolata is, amely esetleg a megyei tanács kékedí üdülőjében, továbbképző központjában kapna helyet.

Búcsúzóban a megye tanácselnöke támogatásáról biztosította a népfőiskolát.

TÓTH FERENC

MÉCSVILÁG —

A Sárospataki Népfőiskola Németh László Baráti Körének tájékoztatója belső használatra. Szerkesztők: Hajdu Imre, Kosnyider Ibolya, Tóth Ferenc. Fotók: Bordás István. Felelős szerkesztő: Dr. Kováts Dániel.